नुषङ्गस्तस्य विद्यमानत्वात् केचित्तु आङ्पूर्व्वादर्त्तेरौणादिकइप्रत्ययः आ समन्तात् रीणां गच्छन्तीनामित्याहुः। प्रहर्षिणीछन्दः लक्षणं यथा त्र्याशाभिर्मनजरगाः प्रहर्षिणीयमिति। वृन्तयमकमिति प्रतिपादं पुष्पफलस्येव मूले वृन्तवदवस्थितत्वात् तथाहि पादादौ सदृशं यस्य प्रतिपादं प्रदृश्यते। तद्वृन्तयमकं नाम कथ्यते कविपुङ्गवैरिति॥१३॥

अथ लुलितपतत्रिमालं रुग्नासनवाणकेशरतमालं। सवनं विविक्तमालं सीतां द्रष्टुं जगामालं॥ पुष्पयमकं॥१४॥

ज०म० अथेत्यादि। दाहानन्तरं लुलितानां चलितानां पतत्रिणां पक्षिणां माला संहतिर्यस्मिन् तद्वनमशोकवनिकाख्यं सकपिर्जगाम रुग्नाः भग्नाः असनादयोयस्मिन्वने तत्रासनः पीतसालः वाणः ग्रन्थिका केशरोनागकेसरोदेववल्लभोवा विविक्ताः शुचयो मालाः स्रजोयस्मिन् तद्विविक्तमालं सीतां द्रष्टुं अलं पर्य्याप्तौ सीतां द्रक्ष्यामीति जगाम। पुष्पयमकमिति प्रतिपादं वृन्तादुपरि पुष्पमिवावस्थितत्वात्॥१४॥

भ० अथेत्यादि। अथ दाहानन्तरं सहनूमान् अलं पर्य्याप्तं सीतां द्रष्टुं वनं अशोकवनिकां जगाम वनं कीदृशं लुलितपतत्रिमालं लुलिता चलिता पतत्रिणां पक्षिणां माला संहतिर्यत्र